Sygn. akt IX Ka 1487/14

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Kielcach IX Wydział Karny-Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Adam Zarzycki

Sędziowie: SSO Andrzej Ślusarczyk

SSO Krzysztof Sójka (spr.)

Protokolant: st.sekr.sądowy Dorota Ziółkowska

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej w Kielcach Wiesława Nowaka

po rozpoznaniu w dniu 19 grudnia 2014 roku

sprawy S. S.

oskarżonego o przestępstwo z art. 178 a § 1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim

z dnia 18 sierpnia 2014 roku sygn. akt II K 397/13

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok uznając apelację za oczywiście bezzasadną;

II. zasądza od oskarżonego S. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem kosztów sądowych w postępowaniu odwoławczym.

Sygn. akt IXKa 1487)14

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Ostrowcu Świętokrzyskim wyrokiem z dnia 18 sierpnia 2014 roku w sprawie (...))13 S. S. uznał za winnego tego, że: w dniu 7 listopada 2012r. w O. Św. w woj. (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, wyrażającym się zawartością we krwi alkoholu o stężeniu 1,40 promila prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny w postaci samochodu m-ki V. (...) o nr rej. (...) stanowiącego występek z art. 178a§1 kk i za to na podstawie art. 178a§1 kk i art. 33§ 1 i 3 kk wymierzył mu karę grzywny w liczbie 60 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 złotych. Na podstawie art. 42§1 kk w zw. z art. 43§1 i 3 kk orzekł wobec oskarżonego S. S. tytułem środka karnego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat, zobowiązując go zarazem do zwrotu posiadanego prawa jazdy do Starostwa Powiatowego w O.. Na podstawie art. 49§ 2 kk orzekł od oskarżonego S. S. na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej świadczenie pieniężne w kwocie 300 złotych. Na podstawie art.626§ 1 kpk i art.627 kpk zasądził od oskarżonego S. S. na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 1462 zł .

Apelację od tego wyroku wniósł oskarżony S. S. , który zarzucił rozstrzygnięciu :

1.obrazę przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia:

a) art.l93§l k.p.k., art.l96§3 k.p.k., art.200§2 kpk i art.201 kpk. wyrażającą się w tym, iż wobec nie dysponowania wiadomościami specjalnymi wkroczenie przez Sąd w domenę ocen leżących w kompetencji biegłego; poprzestanie na przeprowadzeniu dowodu z pisemnego stenogramu wytworzonego przez opinię biegłego sądowego, nie widząc potrzeby wysłuchania biegłego na rozprawie przy przyjęciu, iż opinia jest pełna, jasna i rzetelna;

b) art.7 k.p.k,, art.366§l k.p.k., art.410 k.p.k. i art.424§l k.p.k. polegającą na nadaniu dowodom i faktom wynikającym z zeznań świadków funkcjonariuszy Policji w osobach M. K. i P. P. (1) waloru wiarygodności, a które to nie znajdują oparcia w ujawnionym materiale dowodowym, co nakazuje uznać taką ocenę dowodów za wykraczającą poza ramy oceny swobodnej i obiektywizmu i nie mogące się ostać;

c) art.6 k.p.k., art.art.167 k.p.k., art.l70§3 k.p.k., art.368 k.p,k., art.394§2 kpk. i art.152 kp.k. wobec naruszenia przepisów postępowania dowodowego i ograniczenia praw oskarżonego do obrony, jak i prawa do wypowiedzi w zakresie pominięcia treści wniosku dowodowego złożonego przez oskarżonego w dniu 09.07.2014r. milczeniem; pominięciu przeprowadzenia konfrontacji w celu wyjaśnienia sprzeczności w zeznaniach między funkcjonariuszami Policji biorącymi udział w interwencji z wnioskowanymi przez oskarżonego dowodami, jak i zgromadzonymi w materiale dowodowym sprawy, odmową odczytania żądanego przez oskarżonego dowodu w postaci protokołu oględzin rzeczy telefonu komórkowego z dnia 20.11.2012r. i znajdującego się w nim nagrania przebiegu interwencji oraz dowodu w postaci opinii biegłego sądowego z zakresu fonoskopii, co w powyższym zakresie skutkowało nie uwzględnieniem przez Sąd wniosku oskarżonego z dnia 09.07.2014r. w przedmiocie sprostowania protokołu rozprawy,

2. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia mającego wpływ na treść wyroku, a polegającego na:

-przyjęciu za wiarygodne zeznania świadków M. K. i P. P. (1) w zakresie, iż oskarżony miał klucze od samochodu, zamknął drzwi samochodu kluczami, kierował pojazdem mechanicznym w ruchu lądowym,

- bezpodstawnym przyjęciu, iż swoisty dialog z osobą nietrzeźwą ze strony funkcjonariuszy ograniczał się do swoistego ”udobruchania” zatrzymanego by nie eskalować niepotrzebnie złych emocji, jak i stwierdzeniu, iż funkcjonariusz Policji M. K. jeśli nawet wypowiedział słowa typu „tak” lub „oczywiście” to były to słowa wypowiedziane „na odczepne” gdyż w jego ocenie z osobą pijaną nie wchodzi się w dyskusję by nie stwarzać dodatkowego zagrożenia eskalacji złych emocji oraz agresji ze strony pijanej w stosunku do funkcjonariuszy.

- bezpodstawnym przyjęciu, iż zdarzenie przebiegało inaczej niż jak to wskazywał oskarżony, który w trakcie interwencji chciał zadzwonić do któregokolwiek z członków rodziny, telefon komórkowy został wyjęty przez oskarżonego w celu nagrania przebiegu interwencji, a nie zawiadomienia kogokolwiek o zajściu z jednoczesnym stwierdzeniem. iż oskarżony czynność taką usiłował wprawdzie uczynić lecz dopiero w trakcie pobytu tu w siedzibie Komendy Policji,

- nie znajdującym uzasadnienia w logicznym rozumowaniu i wskazaniach wiedzy przyjęciu za wiarygodne zeznań świadków interweniujących funkcjonariuszy Policji w zakresie, iż zauważyli samochód marki V. (...), który jechał Aleją (...) II prawym pasem drogi, dojechał do wjazdu na parkingi Osiedla (...), włączył kierunkowskaz sygnalizujący skręt w prawo, jechał bez świateł mijania, oskarżony wjechał na parking, jego jazda była płynna, oraz w zakresie poczynionych ustaleń co do czasu podjęcia interwencji,

- nie uzasadnionym przyjęciu, iż sytuacja nie wymagała utrwalenia w jakiejkolwiek innej formie samego przebiegu krytycznego zdarzenia oraz przyjęciu, iż dokonano wezwania osoby do stawiennictwa się do siedziby KPP w związku z przedmiotowym zdarzeniem.

W konkluzji skarżący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w całości poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego czynu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelację S. S. należy uznać za oczywiście bezzasadną , co oznacza , że brak jest podstaw do uwzględnienia zarzutów w niej podniesionych, jak też wniosków końcowych . Sąd Okręgowy nie znalazł również podstaw do zmiany lub uchylenia zaskarżonego wyroku z przyczyn , które należało uwzględniać z urzędu.

Wbrew wywodom , które zawarte były we wniesionym środku odwoławczym, analiza dowodów przeprowadzonych przez Sąd Rejonowy oraz pisemnego uzasadnienia zaskarżonego wyroku prowadzą do wniosku , że Sąd I instancji w sposób wnikliwy i wszechstronny rozważył wszystkie dowody i okoliczności ujawnione w toku rozprawy , a na ich podstawie poczynił prawidłowe ustalenia faktyczne . Wymowa tych dowodów, w oparciu o które ustalono, iż w dniu 7 listopada 2012 r. S. S. znajdując się w stanie nietrzeźwości kierował samochodem osobowym , nie pozwalała na uznanie, iż istnieją jakiekolwiek wątpliwości co do tego faktu. Z uzasadnienia zaskarżonego wyroku wprost wynika przekonanie Sądu Rejonowego , iż zeznania świadków M. K., P. P. (2), Z. H. , w powiązaniu z protokołem badania oskarżonego na zawartość alkoholu , pozwalają na dokonanie ustaleń rzeczywistego przebiegu zdarzenia . Sąd Rejonowy w sposób szczegółowy przeanalizował te dowody we wzajemnych ich powiązaniu oraz wskazał powody dla których obdarzył je przymiotem wiarygodności . Przedstawiona i przeanalizowana w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku sekwencja zdarzeń począwszy od zaobserwowanego przez świadka Z. H. niebezpiecznego manewru wykonanego przez oskarżonego , który skłonił go do zawiadomienia policji , po podjęcie interwencji przez M. K. i P. P. (1) i jej przebieg , nie pozostawia wątpliwości co do winy S. S. . Zeznania tych osób pozostają zbieżne ze sobą , wzajemnie powiązane, a przy tym okoliczności niekorzystne dla oskarżonego przedstawiają osoby zupełnie obce dla niego , a co za tym idzie nie posiadające żadnego interesu w przedstawianiu okoliczności w inny sposób, niż faktycznie przebiegały . Nie ma również podstaw do uznania , iż interweniujący policjanci kierując się bliżej niesprecyzowanym powodem fałszywie przedstawiali przebieg podjętych czynności . Świadkowie M. K. oraz P. P. (1) potwierdzili, że byli naocznymi świadkami tego, że oskarżony prowadził pojazd V. (...) , zaś niezwłocznie po tym jak zaparkował podeszli do tego pojazdu . Powyższych dowodów nie mogą podważać wyjaśnienia oskarżonego S. S. , który starał się wykazać, iż jedynie siedział w samochodzie , gdzie czekał na ojca , nie miał nawet kluczyków do pojazdu . Poza oczywistym faktem, iż relacje te pozostają w sprzeczności z zeznaniami funkcjonariuszy policji, z których wynika, iż naocznie obserwowali oskarżonego, który kierujący pojazdem wjechał na parking , następnie zaś zachowując kontakt wzrokowy , podeszli do niego i rozpoczęli czynności, zauważyć należy , iż w istocie wyjaśnienia te pozostają także w sprzeczności z zeznaniami świadka T. S. . Świadek ten starając się wspomóc linię obrony S. S. szeroko opisywał okoliczności poprzedzające zdarzenie , w szczególności eksponował fakt, iż w dniu 7 listopada 2012 roku to on prowadził samochód V. (...) , co prawda jeździł z nim oskarżony , ale jako pasażer . Jednakże , co słusznie podkreślił Sąd Rejonowy w pisemnym uzasadnieniu zaskarżonego wyroku , szczegółowo analizując poszczególne zeznania tego świadka , podawane przez niego okoliczności nie znajdują odzwierciedlenia nawet w wyjaśnieniach oskarżonego (który wskazał, iż spożywał alkohol ze znajomymi , a nie jak wskazuje świadek przez kilka godzin podróżował wspólnie z nim po O.) , jak też świadek odmiennie przedstawia czas poszczególnych czynności, który nie pokrywa się z czasem podejmowanej przez funkcjonariuszy policji interwencji wobec S. S. . Sąd Rejonowy przytaczając zeznania T. S. składane w toku postępowania , szczegółowo wykazał pojawiające się tam sprzeczności, wykazał iż miejscami pozostają nielogiczne , prawidłowo zauważył ich swoistą ewolucję , mająca na celu uwiarygodnienie wyjaśnień oskarżonego. Słusznie zatem uznał Sąd I instancji, iż zestawienie zeznań T. S. i wyjaśnień oskarżonego z zeznaniami M. K. oraz P. P. (1) powoduje, że należy uznać je za niewiarygodne. Podawane przez oskarżonego okoliczności, iż nie prowadził samochodu pozostawały w sprzeczności z zeznaniami wyżej wskazanych świadków , które Sąd Rejonowy w uzasadnieniu zaskarżonego szczegółowo przedstawił, omówił i odniósł się do nich w kontekście wszystkich przeprowadzonych w sprawie dowodów , a których to argumentów nie ma potrzeby ponownie przytaczać . Wbrew wywodom zawartym w apelacji oskarżonego ocena tychże dowodów nie pozwala na potwierdzenie tezy o swoistej zmowie funkcjonariuszy policji , zauważyć bowiem należy, że podając

nieprawdę naraziliby się oni na odpowiedzialność karną za składanie fałszywych zeznań, prowadzone postępowanie w sprawie przekroczenia uprawnień przez M. K. i P. P. (2) zakończyło się umorzeniem przez prokuratora śledztwa wobec niepopełnienia czynu (sprawa (...))12) . Żadnych wątpliwości w tym zakresie nie nasuwa także ujawniona treść nagranej przez oskarżonego rozmowy z funkcjonariuszami , w pełni logicznym jest ich tłumaczenie, że na zadawane przez oskarżonego pytania sugerujące , uwzględniając jego stan nietrzeźwości odpowiadali przytakująco. Wbrew wywodom S. S. opinia fonoskopijna została przeprowadzona prawidłowo , jest fachowa i rzetelna , natomiast interpretacja treści nagranej rozmowy należała do kompetencji Sądu orzekającego , który dokonał tego w kontekście pozostałych przeprowadzonych dowodów .

Podsumowując stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy prawidłowo poczynił ustalenia faktyczne na podstawie których uznał, iż oskarżony S. S. popełnił przestępstwo z art. 178a§1kk. Podstawą tych ustaleń, co wprost wynika z uzasadnienia zaskarżonego wyroku był całokształt okoliczności ujawnionych w toku rozprawy.

Uwzględniając wyżej wskazane argumenty, wbrew wywodom apelacji obrońcy oskarżonego wina S. S. została należycie wykazana w toku procesu . Ocena zaś dowodów dokonana przez Sąd Rejonowy nie wykazuje błędów logicznych , jak też nie przekracza granic swobodnej oceny dowodów zakreślonych w art. 7kpk.

Odnosząc się do wymiaru kary stwierdzić należy, że Sąd I instancji rozważył i uwzględnił wszystkie występujące w sprawie okoliczności wpływające na jej wymiar . Trafnie uznał , że stopień społecznej szkodliwości i stopień winy czynu przypisanego oskarżonemu jest znaczny . Oskarżony kierując pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości naruszył podstawową zasadę bezpieczeństwa w ruchu drogowym , a przy tym stworzył realne zagrożenie dla innych jego uczestników . Słusznie Sąd Rejonowy uwzględnił również przy wymiarze kary stopień nietrzeźwości S. S. . Okoliczności powyższe zostały w sposób wyważony ocenione , dlatego wymierzona kara grzywny 60 stawek dziennych po 10 złotych każda jest karą adekwatną i sprawiedliwą . Nie budzi zastrzeżeń wysokość orzeczonego wobec oskarżonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych . S. S. wykazał, iż jest kierowcą nieodpowiedzialnym, którego przynajmniej czasowo należy z ruchu drogowego wyeliminować. Oskarżonemu nie zostało zatrzymane prawo jazdy dlatego należało zobowiązać go do zwrotu tego dokumentu . Orzeczone zaś świadczenie pieniężne dodatkowo wzmocni wychowawczy cel kary .

Mając na uwadze powyższe argumenty Sąd Okręgowy na podstawie art. 437§1kpk utrzymał zaskarżony wyrok w mocy , uznając wywiedzioną w sprawie apelację za oczywiście bezzasadną .

O kosztach sądowych za II instancję orzeczono na podstawie art. 636§1kpk i na podstawie art. 8 ustawy o opłatach w sprawach karnych z dnia 23.06.1973r. (Dz.U. z 1983r. nr 49 poz.223 ze zmianami) , na którą to kwotę złożyło się 60 zł opłaty od wymierzonej kary grzywny i 20 zł ryczałtu za doręczenie pism sądowych w postępowaniu odwoławczym .

SSO Andrzej Ślusarczyk SSO Adam Zarzycki SSO Krzysztof Sójka